

ločilo sedaj pri volitvah v sreske kmetijske odbore, ki bodo nato čez mesec dni volili banovinski kmetijski odbor.

Zato člani občinskih kmetijskih odborov, pozor!

Izvolite v sreske kmetijske odbore može, ki so vredni splošnega zaupanja, ki so v vsakem oziru značajni, sposobni, delavni ter zvesti krščanskim načelom našega ljudstva, načelom, ki so temelj vesnega upravljanja javnega denarja!

V NAŠI DRŽAVI.

Naša država in Bolgarija v popolnem sperazumu. Pogajanja med našo državo in bolgarsko v Sofiji so končala s popolnim uspehom. — Rešeni sta bili vprašanja o dvolastninskih posestvih in o nevtralnem obmejnem pasu. Glede dvolastninskih posestev je sprejeto načelo medsebojne zamenjave na ta način, da bodo bolgarski lastniki, ki imajo posestva na našem ozemlju, dobili v zamenjavo posestva naših državljanov na bolgarski strani in obratno. Prosto-voljna sprememba lastništva posestev se bo vršila do dne 1. aprila tega leta. V slučajih, kjer ne bi prišlo do sporazuma, bo odločala mešana bolgarsko-jugoslovanska komisija, ki bo stalno delovala, tako da se lahko smatra, da bo to vprašanje v najkrajšem času rešeno. Kar se tiče nevtralne obmejne cone, se je sklenilo, da bo obsegala pas 6 do 10 km, v katerem se ne bo nihče smel na novo naseliti razen domačinov ter državnih uradnikov. Kontrola nad izvajanjem tega dogovora bo izvrševala posebna mešana komisija.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Iz Albanije prihajajo vesti o sovražnem gibanju proti vladarju Ahmed Zogu. Vladarska moč Ahmeda je tako nesigurna, da pride lahko vsak čas do usodepolnih dogodkov.

Velik uspeh rumunsske kmetijske vlade. V Rumuniji so se vršile volitve v pokrajinske skupščine. Narodna kmetijska stranka, ki je na vladi, je dobila pri teh volitvah 80 odstotkov — vseh glasov.

Nevarni pojavi v Rusiji. V sovjetski Rusiji se je začel boj med oblastmi ter kmeti, ki se upirajo boljševiški komandi glede posestn. stanja in vnovčenja poljskih pridelkov. Sovjetska vlada je izdala naredbo, s katero se zapleni ves imetek na posestvih in hišah kulakov (večjih posestnikov). Po tej naredbi bodo izgnani kulaki iz vseh srezov, kjer se upirajo sovjetskimi naredbam. Po celi Rusiji prihaja do krvavih spopadov med kmeti in vojaštvom, ki pritiska na kmete in jih hoče s silo ukloniti. Ravno radi odpora kmetov bo prišlo v Rusiji do spremembe v vladnih vrstah.

Napad na novega predsednika Mehike. Mehika je dobila te dni novega predsednika v osebi D. Orteza Rubia. V njegovi vladi celemu svetu znani Calles ni minister, pač pa je ostal kot

notranji minister dosednji predsednik Portez Gill. Komaj se je vsedel novi predsednik na vladni stol, že je bil 6. februarja nanj izvršen napad. Neki 22 letni Daniel Flores je oddal na predsednika 5 streliv, od katerih ga je zadela eden v čeljust, vendar napadeni ni

v nikaki nevarnosti. Atentator pripada stranki — propadlega predsedniškega kandidata Vosconcellosa. Po lastni izpovedi po aretaciji je izpovedal, da je nameraval umoriti predsednika in ves kabinet, da bi pripomogel v politični zmedbi Vosconcellosu do vlade.

Italija in Avstrija.

Državni kancelar avstrijske republike dr. Schober je bil pretekli teden v Rimu. Njegov obisk je napravil, kakor je povdarjalo avstrijsko časopisje, konec napetostim, katere so nekaj časa vladale med Italijo in Avstrijo. Te napetosti so zadnji čas prenehale ter so na njihovo mesto stopile, kakor je dr. Schober mogel naglasiti v avstrijskem parlamentu, prijateljske razmere. Podpora Italije Avstriji na drugi konferenci v Haagu je bila izraz in sad tega prijateljstva. Avstrijska javnost pa tudi kljub vsem sledečim nesoglasnostim ni mogla pozabiti močne podpore, ki jo je Italija naklonila Avstriji o priliki plebiscita na Koroškem.

Sam dr. Schober je o namenu svoje ga obiska v Rimu izjavil v razgovoru z urednikom fašistovskega lista »Popolo di Roma«, da prijateljskih razmer med Italijo in Avstrijo ni še le treba umetno vzgraditi, ker so povse naravne. Do pri-srčnosti v teh razmerah pa je prišlo vsled velikodušne pripravnosti italijanske vlade, da bo podpirala stremenje avstrijske politike po zunanjem posojilu. Italiji gre hvala za njeno podporo Avstriji na haaški konferenci. Italija tudi kaže, kar je Avstriji povse razumljivo, zanimanje in smisel za preosnovo avstrijske ustave, ki naj bi ustvarila in zjamčila boljše disciplino (strožji red). Italija tudi ne bo odtegnila svoje pomoči Avstriji pri rešitvi gospodarskih vprašanj. »V bodočih mesecih,« tako je končal avstrijski kancelar svojo izjavo, »bomo morali storiti največje napore, da odpravimo in ozdravimo sedanjo našo gospodarsko bedo. Prijateljstvo, ki nam ga Italija skazuje na

tem potu, bo za nas velika korist in izdatna pomoč.«

Te besede avstrijskega kancelarja je treba ohraniti v vidu, ako naj se ustvari prava sodba o prijateljski pogodbi med Italijo in Avstrijo, sklenjeni pretekli teden v Rimu in podpisani od Mussolinija in Schobera. Kaj Avstrija pričakuje od tega prijateljstva, je Schober odkrito povedal. Kaj pričakuje Mussolini, tega voditelj fašistov in predsednik italijanske vlade ni povedal. — Znana pa so stremjenja fašistovske zunanje politike, ki hoče Madžarsko, Avstrijo in tudi druge države pritegniti v italijansko interesno sfero (krog). — Tudi ni bilo objavljeno in sporočeno javnosti, ali in kaj sta se dogovorila med seboj Mussolini in Schober o Nemcih na južnem Tirolskem, ki sedaj spada k Italiji.

Znano je, da je bilo postopanje fašistovske Italije z Nemci na južnem Tirolskem eden glavnih vzrokov za prejšnjo napetost med Italijo in Avstrijo. Fašistovska politika nasilnega razna-rodovanja južnotirolskih Nemcev je vzbujala nevoljo in nezadovoljnost v Avstriji in Nemčiji. Sam avstrijski kancelar Seipel je moral o razmerah na južnem Tirolskem govoriti v avstrijskem parlamentu ter je v tem oziru apeliral (se skliceval) na vest vsega kulturnega sveta. Mussolini mu je to hudo zameril. Kaj je kancelar dr. Schober v tem vprašanju govoril ali dosegel pri Mussoliniju, ni javnosti znano. Bodočnost bo pokazala, ali bodo dobrot med Italijo in Avstrijo sklenjenega prijateljstva tudi deležni Nemci na sedanjem italijanskem Tirolskem.

ZA NEDELJO

Razširjenje krščanstva.

Kljub strašnemu preganjanju in drugim oviram, katere so se postavljale na pot, se je širilo krščanstvo tiho in brez hrupa, uprto na lastne moči, po vseh pokrajinah rimskega cesarstva. Od reke Ganges v Indiji do najbolj oddaljenega zapada, od Šotlandske na Angleškem do puščave Sahara v Afriki je bilo polno krščanskih občin. Število škofjskih, to se pravi onih občin, ki so se razvile v škofije, je zelo veliko, kakor to dokazujejo zborovanja škofov. Na vzhodu (brez Egipta) jih je bilo 290, v Egiptu 64, Afriki 125, Italiji 60, Španiji 37, Galiji (Francija in Nemčija) 21, na Angleškem 3. Nemški učenjak Harnack ceni vse škofije po preganjanju na 1500.

Dokazano je bilo leta 325 600 škofjskih sedežev in se lahko vzame kot

skupno število 7-800. Škofije so bile razdaljene različno po posameznih deželah in je s tem ugotovljena različnost širjenja krščanstva po provincah.

Krščanski pisatelj beleži, da so se pogani pritoževali, ker so se priznavale h krščanstvu osebe obeh spolov, vsake starosti in iz vrst najvišjih dostojanstvenikov. In res dobimo tedaj kristjane v najbolj odličnih stanovih človeške družbe. Že sveti Pavel omenja kristjane, »ki spadajo k dvoru cesarja«. Sveti Irinej pozna v svojih spisih kristjane, ki so na cesarskem dvoru in rabijo cesarjevo pohištvo. Dionizij iz Aleksandrije imenuje dvor rimskega cesarja Valerijana »zbor božji« in pod Dioklecijanom je bilo mnogo kristjanov med cesarjevimi služabniki; celo žena in cesarjeva hčerka sta bili kristjani. — Pod cesarjem Domicijanom sta bila dva cesarjeva svetovalca krščanske veroizpovedi in katakombe v okolici Rima dokazujejo, da je bilo krščanstvo doma v najbolj imenitnih rodbinah v Rimu.